



**2015/0804(NLE)**

18.2.2016

# **PROJEKT SPRAWOZDANIA**

w sprawie powołania Samona Jereba na członka Trybunału Obrachunkowego  
(C8-0025/2016 – 2015/0804(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Bart Staes

## SPIS TREŚCI

|   | <b>Strona</b> |
|---|---------------|
| PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO .....                                      | 3             |
| ZAŁĄCZNIK 1: CURRICULUM VITÆ SAMONA JEREBA .....                                    | 4             |
| ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI SAMONA JEREBA NA PYTANIA ZAWARTE<br>W KWESTIONARIUSZU ..... | 14            |

## PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie powołania Samona Jereba na członka Trybunału Obrachunkowego  
(C8-0025/2016 – 2015/0804(NLE))

(Konsultacja)

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0025/2016),
  - uwzględniając art. 121 swojego Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0000/2016),
- A. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej dokonała oceny kwalifikacji kandydata, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniu 15 marca 2016 r. Komisja Kontroli Budżetowej przystąpiła do przesłuchania kandydata zgłoszonego przez Radę na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego;
1. wydaje opinię pozytywną/negatywną w sprawie powołania Sama Jereba na członka Trybunału Obrachunkowego;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również innym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.

## ZAŁĄCZNIK 1: CURRICULUM VITÆ SAMONA JEREBA

### DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

1.12.2013 – obecnie **Wiceprezes Trybunału Obrachunkowego Republiki Słowenii**

Trybunał Obrachunkowy Republiki Słowenii  
Slovenska 50, 1000 Lublana (Słowenia)

<http://www.rs-rs.si>

- Uczestnictwo w procesie decyzyjnym Senatu Trybunału Obrachunkowego w odniesieniu do wszystkich kontroli przeprowadzanych przez Trybunał, w przypadku których zgłoszono zastrzeżenie do sprawozdania pokontrolnego, niezależnie od zakresu działań kontrolnych.
- Realizacja zadań powierzonych przez Trybunał Obrachunkowy na podstawie mandatu udzielonego przez prezesa Trybunału Obrachunkowego (zgłaszanie wniosków o przeprowadzenie kontroli, wydawanie zgód dotyczących szczegółowych planów kontroli oraz zatwierdzanie projektów i wniosków dotyczących sprawozdań pokontrolnych, udział w programach szkoleniowych dla biegłych rewidentów oraz zasiadanie w komisjach egzaminacyjnych podczas obrony prac dyplomowych kandydatów ubiegających się o tytuł dyplomowanego biegłego rewidenta, przedstawianie sprawozdań pokontrolnych Zgromadzeniu Narodowemu Republiki Słowenii i innym zainteresowanym kręgom opinii publicznej itp.). Zakres mojej pracy nie jest ograniczony i obejmuje wszystkie jurysdykcje Trybunału Obrachunkowego oraz wszystkie rodzaje kontroli (kontrole finansowe, kontrole prawidłowości/zgodności i kontrole wykonania zadań); jednocześnie bezpośrednio monitoruję i kontroluję połowę prac Trybunału Obrachunkowego. Byłem osobiście odpowiedzialny za ścisłe monitorowanie przeprowadzenia kontroli prawidłowości i skuteczności ustanowienia i funkcjonowania spółki o nazwie Bank Assets Management Company oraz kontroli wykonania zadań dotyczących największych inwestycji realizowanych w ostatnich latach (budowy bloku szóstego w elektrowni ciepłej w miejscowości Šoštanj) pod kątem skutków mających wpływ na osiągnięcie zysku lub poniesienie straty, a także przepływu środków pieniężnych w holdingu „Slovenske elektrarne” (największej słoweńskiej organizacji w branży wytwarzania energii elektrycznej) oraz w Slovenian Sovereign Holding.

Rodzaj działalności lub sektor Sektor publiczny

1.12.2004 – 30.11.2013 **Naczelny biegły rewident**

Trybunał Obrachunkowy Republiki Słowenii  
Slovenska 50, 1000 Lublana (Słowenia)  
<http://www.rs-rs.si>

- Zarządzanie Departamentem Kontroli zajmującym się kontrolą usług publicznych, wewnętrznymi audytami środowiskowymi, audytami procesów prywatyzacyjnych, audytami publicznych agencji i funduszy. Departament przeprowadzał audyty sprawozdań finansowych i prawidłowości operacji, przy czym większość audytów miała formę kontroli wyników działalności ministerstw [w szczególności Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Środowiska i Planowania Przestrzennego, Ministerstwa Rolnictwa, Ministerstwa Transportu i Ministerstwa Gospodarki lub Infrastruktury (w tej części, która obejmuje dostawy energii)], społeczności lokalnych i usług publicznych (DARS – przedsiębiorstwo drogowe budujące autostrady w Słowenii, Koleje Słoweńskie, ELES – operator systemu przesyłowego energii elektrycznej, SODO – operator systemu dystrybucyjnego energii elektrycznej, GEN energija, dostawcy gazu, dostawcy wody i przedsiębiorstwa zajmujące się przepływem zrzutów ścieków, gospodarowanie ściekami itp.), a także operatorów realizujących inwestycje w imieniu Republiki Słowenii (Slovenian Restitution Company, Slovenian Sovereign Holding itd.).
- 1.2.2013 – 1.7.2013: Oprócz zarządzania Departamentem Kontroli pełniłem także funkcję zastępcy Naczelnego Biegłego Rewidenta zajmującego się zarządzaniem wydziałem odpowiedzialnym za przeprowadzanie kontroli w podmiotach korzystających ze środków budżetu centralnego i budżetów pozarządowych, podmiotów sądownictwa korzystających z budżetu centralnego oraz partii politycznych.

Rodzaj działalności lub sektor Sektor publiczny

23.9.1996 – 1.12.2004 **Niezależny biegły rewident / konsultant**

LM Veritas d.o.o.

- Samodzielne przeprowadzanie audytów rocznych sprawozdań finansowych spółek.
- Uczestnictwo w zespołach audytowych przeprowadzających audyty rocznych sprawozdań finansowych większych spółek.
- Realizacja uzgodnionych procedur dotyczących przyjętych na szczeblu międzynarodowym standardów kontroli jako ważnego elementu weryfikacji właściwego naliczania i wykorzystania podatków na ochronę środowiska.
- Nauczanie i doradztwo w dziedzinie rachunkowości i audytu.
- Organizacja seminariów i paneli dyskusyjnych.

1.11.1995 – 3.3.1996 **Niezależny biegły rewident / konsultant**

LM Veritas d.o.o.  
Dunajska 106, 1000 Lublana (Słowenia)  
<http://www.lm-veritas.si>

- Samodzielne przeprowadzanie audytów rocznych sprawozdań finansowych spółek.
- Uczestnictwo w zespołach audytowych wykonujących audyty rocznych sprawozdań finansowych większych spółek.
- Realizacja uzgodnionych procedur dotyczących przyjętych na szczeblu międzynarodowym standardów kontroli jako ważnego elementu weryfikacji właściwego naliczania i wykorzystania podatków na ochronę środowiska.
- Nauczanie i doradztwo w dziedzinie rachunkowości i audytu.
- Organizacja seminariów i paneli dyskusyjnych.

Rodzaj działalności lub sektor Rachunkowość i audyt

## 1.10.1991 – 9.11.1995 Licencjat z ekonomii – Rachunkowość i ekonomia

Wydział Ekonomii, Uniwersytet w Lublanie  
Kardeljeva ploščad 17, 1000 Lublana (Słowenia)  
<http://www.ef.uni-lj.si/en>

- kategorie ekonomiczne i relacje między nimi
- standardy rachunkowości oraz tematyka rachunkowości finansowej, kosztowej i zarządczej
- kontrola rachunków
- statystyczne przetwarzanie danych
- instrumenty finansowe i obrót nimi

## 1.9.1987 – 30.6.1991 Technikum Gastronomiczno-Hotelarskie, Lublana

Preglov trg 9, 1000 Lublana (Słowenia)  
<http://www.ssgtlj.si>

UMIEJĘTNOŚCI I  
KOMPETENCJE

Język(i) ojczysty(e) słoweński

Inny(e) język(i)

Język angielski

|                 | ROZUMIENIE |          | MÓWIENIE           |                              | PISANIE |
|-----------------|------------|----------|--------------------|------------------------------|---------|
|                 | Słuchanie  | Czytanie | Porozumiewanie się | Samodzielne wypowiedanie się |         |
| Język angielski | C2         | C1       | B1                 | B1                           | B1      |

Poziomy: A1 i A2: Poziom podstawowy - B1 i B2: Poziom samodzielności - C1 i C2: Poziom biegłości  
[Europejski system opisu kształcenia językowego](#)

## Umiejętności komunikacyjne

- Zdolności przywódcze i umiejętność zarządzania
- Umiejętności komunikacyjne
- Pomysłowość
- Niezależność
- Umiejętności negocjacyjne i perswazyjne
- Profesjonalizm i wysoka etyka pracy
- Umiejętności interpersonalne i komunikacyjne
- Znajomość metodyki nauczania osób dorosłych (uzyskałem kwalifikacje nauczycielskie i przeprowadziłem szereg seminariów i paneli dyskusyjnych)

### **Doświadczenie w prowadzeniu wykładów:**

- kursy rachunkowości i bilansowania jako element oficjalnie zatwierdzonego programu dla kandydatów ubiegających się o zdobycie uprawnień księgowego w centrum kształcenia dorosłych „Ljudska univerza Trebnje” oraz Instytucie Republiki Słowenii ds. Kształcenia Zawodowego i Technicznego, Cene Štupar, Lublana, lata 1998 i 1999
- prowadzenie seminariów i wewnętrznych programów szkoleniowych dla instytutów i przedsiębiorstw od 1996 r. (Wydział Prawa Uniwersytetu w Mariborze, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Instytut Administracji Publicznej, LM Veritas d.o.o., Nebra d.o.o., Agencja ds. Zarządzania, agencja pośrednictwa pracy „Agencija za kadre”, Stowarzyszenie słoweńskich ruchów na rzecz ekologii itp.)
- prowadzenie akademickiego programu szkoleniowego „Inżynier komunalny” – kurs/przedmiot „Plany finansowania gospodarki komunalnej” prowadzony w Instytucie IZRZ w 2003 r.
- przedstawianie działalności Trybunału Obrachunkowego Republiki Słowenii studentom studiów podyplomowych na Wydziale Ekonomii w Lublanie jako jednego z przedmiotów w ramach kursu „Zarządzanie Organizacjami Niedochodowymi” (2006, 2007, 2008, 2009, 2014 i 2015) oraz kursu „Kontrola rachunków” (2009)
- wykłady stanowiące część programu nauczania przygotowującego do uzyskania tytułu uwierzytelnionego biegłego rewidenta w Słoweńskim Instytucie Biegłych Rewidentów (2009, 2010, 2012)
- wykłady dotyczące rachunkowości kosztowej dla wykonawców świadczących usługi komunalne prowadzone na Wydziale Ekonomii w Lublanie (2015).

Opanowanie zasad wystąpień medialnych (konferencje prasowe, podczas których Trybunał Obrachunkowy prezentował sprawozdania, komunikaty niezależnych mediów, dyskusje panelowe, konferencje, seminaria eksperckie itp.)

- doskonała umiejętność prowadzenia efektywnych spotkań z przedstawicielami rządu Słowenii, ministrami i innymi odbiorcami funduszy publicznych oraz doprecyzowywania sporządzonych projektów sprawozdań pokontrolnych
- znajomość zasad przedstawiania fachowych kwestii organom roboczym Zgromadzenia Narodowego (Komisji Kontroli Finansów Publicznych, Komisji Rolnictwa i Środowiska, Komisji Gospodarki itp.)
- znajomość zasad prowadzenia wewnętrznych zebrań i rozmów z pracownikami; jako szef Departamentu Kontroli wykonywałem szeroki zakres obowiązków, począwszy od organizacji pracy do rocznych i regularnych ocen wydajności pracowników

Umiejętności organizacyjne/kierownicze

- Jako szef działów kontroli (przez 9 lat, w tym przez 5 miesięcy w 2015 r. jako szef dwóch działów) oraz jako wiceprezes Trybunału Obrachunkowego (przez 2 lata) dobrze zapoznałem się z zasadami organizacji pracy, zarządzania projektami, tworzenia grup roboczych i przywództwa oraz motywowania pracowników do osiągnięcia założonych celów.
- W 1996 r. ukończyłem Szkołę Oficerską i otrzymałem stopień kapitana rezerwy; podczas szkolenia nabyłem umiejętności w zakresie dowodzenia i zarządzania jednostką wojskową.

Umiejętności związane z wykonywaną pracą

- 1997–1998: program szkoleniowy przygotowujący do uzyskania tytułu **BIEGŁEGO REWIDENTA**. W gronie moich rówieśników byłem jednym z pierwszych, którzy ukończyli ten program (certyfikat nr 110 uzyskany w dniu 24 marca 1998 r.)
- 2000–2001: program szkoleniowy przygotowujący do uzyskania tytułu **DYPLOMOWANEGO BIEGŁEGO REWIDENTA**(certyfikat nr 010 uzyskany w dniu 12 listopada 2001 r.); na mocy ustawy w sprawie audytu oba tytuły zostały połączone i wydano nowy certyfikat potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego **BIEGŁEGO REWIDENTA** (certyfikat nr 084 z dnia 15 lipca 2008 r.)
- 2000: program szkoleniowy przygotowujący do uzyskania tytułu **DYPLOMOWANEGO RZECZOZNAWCY BIZNESOWEGO**. Złożyłem z pozytywnym wynikiem wszystkie egzaminy, ale postanowiłem nie przystępować do obrony pracy dyplomowej, ponieważ nie zamierzałem wykonywać tego zawodu.
- 2001: Rada Ekspertów Republiki Słowenii ds. Kształcenia Zawodowego i Technicznego na swoim 53. posiedzeniu w dniu 30 listopada 2001 r. podjęła decyzję o przyznaniu mi tytułu **WYKŁADOWCY AKADEMICKIEGO** uprawniającego do prowadzenia kursu / nauczania przedmiotu „Plany finansowe gospodarki komunalnej”
- 2003: uzyskałem uprawnienia nauczycielskie jako **WYKŁADOWCA AKADEMICKI** na Wydziale Nauk Humanistycznych Uniwersytetu w Lublanie (certyfikat z dnia 12 maja 2003 r.)
- 2004: ubiegałem się – z powodzeniem – o uznanie tytułu **państwowego audytora wewnętrznego** (certyfikat 120-DNR-MF z dnia 19 marca 2004 r.). W 2013 r. uzyskałem tytuł **DYPLOMOWANEGO PAŃSTWOWEGO AUDYTORA WEWNĘTRZNEGO** (certyfikat nr 77-PDNR-MF z dnia 14 maja 2013 r.)
- 2007: uzyskałem tytuł **PAŃSTWOWEGO BIEGŁEGO REWIDENTA** (certyfikat nr 88 z dnia 26 stycznia 2007 r.), a w 2012 r. tytuł **UWIERZYTELNIONEGO PAŃSTWOWEGO BIEGŁEGO REWIDENTA** na podstawie pracy dyplomowej pt. „Mierzenie finansowych wyników działalności Trybunału Obrachunkowego Republiki Słowenii” (certyfikat nr 49 wystawiony w dniu 27 września 2012 r.)
- W latach 2009 i 2012 w Trybunale Obrachunkowym Republiki Słowenii pełniłem funkcję **WYKŁADOWCY RACHUNKOWOŚCI W SEKTORZE PUBLICZNYM**, który to przedmiot był częścią programu przygotowującego do uzyskania tytułu państwowego audytora. Jako członek komisji egzaminacyjnej brałem udział w wielu obronach prac dyplomowych kandydatów ubiegających się o tytuł biegłego rewidenta państwowego oraz tytuł uwierzytelnionego biegłego rewidenta państwowego
- 2010: uzyskałem **certyfikat poświadczający udział w podstawowym szkoleniu z zakresu przetwarzania i ochrony danych** oraz otrzymałem poświadczenie bezpieczeństwa uprawniające do dostępu do informacji niejawnych
- 2006: uzyskałem **certyfikat poświadczający odbycie podstawowego szkolenia dla kandydatów na członków rad nadzorczych i zarządów**

Kompetencje informatyczne

- Biegłość w posługiwaniu się pakietem Microsoft Office, w tym programami Word, Excel i Power Point
- Użytkownik systemu Lotus Notes



## DODATKOWE INFORMACJE

---

Jako naczelny biegły rewident i wiceprezes Trybunału Obrachunkowego:

- napisałem artykuł w języku angielskim oraz wzięłem czynny udział w konferencji przedstawicieli najwyższych instytucji państwowych dotyczącej tematyki partnerstw publiczno-prywatnych – „PPP a kontrola sektora publicznego” – w lutym 2011 r.
- wzięłem udział w spotkaniu europejskich najwyższych organów kontroli w sprawie Europejskich standardów rachunkowości sektora publicznego (ESRSP)
- jako naczelny biegły rewident właściwy dla przeprowadzania wewnętrznych audytów środowiskowych zarządzałem kilkanaście prowadzonych w języku angielskim międzynarodowymi audytami środowiskowymi we współpracy z międzynarodowymi najwyższymi instytucjami państwowymi [zmiana klimatu, zarządzanie obszarami chronionymi (parkami krajobrazowymi itp.), akweny, lasy, ochrona dużych gatunków mięsożernych itp.]
- brałem udział w seminariach dla ekspertów organizowanych przez inne najwyższe organy kontroli oraz uczestniczyłem w kongresie Europejskiej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli (EUROSAI)
- brałem udział w wielu spotkaniach dwustronnych z przedstawicielami innych najwyższych organów kontroli i organizacji (Europejskiego Banku Centralnego itp.) oraz kontrolerami przeprowadzającymi z ramienia Trybunału Obrachunkowego wzajemną ocenę pod przewodnictwem National Audit Office ze Zjednoczonego Królestwa

### Inne umiejętności

W wolnym czasie lubię zajmować się ogrodnictwem i fotografowaniem. Doświadczenie zdobyte podczas uprawiania własnego ogrodu pozwoliło mi być współautorem dwóch książek:

- Alenka Gorza, Jereb Samo, Matic Sever, Tomaž Vesel, *Byliny na wszystkie pory roku: skuteczna hodowla roślin ogrodowych w Słowenii*, Cankarjeva založba, Lublana, 2009, 227 s.
- Alenka Gorza, Jereb Samo, Tomaž Vesel, *Czarujące ogrody Słowenii: 26 prywatnych ogrodów ozdobnych*, Cankarjeva založba, Lublana, 2010, 236 s.

Moje artykuły i zdjęcia były publikowane w magazynach *Delo in Dom* i *Delo in dom Plus*.

Organizowałem i prowadziłem systematyczne coroczne konsultacje „Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych” przeznaczone dla sektora usług publicznych i gmin oraz czynnie w nich uczestniczyłem, prezentując następujące artykuły (w języku słoweńskim) opublikowane w zbiorze opracowań pt. *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych*:

1) Jereb Samo, „Finansowanie rekonstrukcji i rozwoju infrastruktury publicznej w Słowenii”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2010*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2010, s. 53–72.

2) Jereb Samo, „Zasady ekonomiczne (i podstawa prawna), które należy wziąć pod uwagę podczas opracowywania przyszłych przepisów dotyczących usług publicznych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2009*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2009, s. 13–34.

3) Jereb Samo, „Porozumienie w sprawie infrastruktury między właścicielami infrastruktury a przedsiębiorstwem usług publicznych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2008*, LM Veritas d. o. o., Portorož, 2008, s. 37–56.

4) Jereb Samo, „Nowe stosunki gospodarcze między społecznościami lokalnymi a przedsiębiorstwami publicznymi”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2007*, LM Veritas d. o. o., Portorož, 2007, s. 5–22.

5) Jereb Samo, „Ekonomiczna platforma na rzecz kształtowania się cen usług komunalnych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2006*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2006, s. 37–52.

6) Jereb Samo, „Infrastruktura usług publicznych w przypadku inwestowania w nią z wykorzystaniem wkładów rzeczowych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2006*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2006, s. 79–96.

7) Jereb Samo, „Amortyzacja infrastruktury usług publicznych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2005*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2005, s. 5–32.

8) Jereb Samo, „Stosowanie standardu SRS 35 w odniesieniu do przedsiębiorstw publicznych i koncesjonariuszy – stan obecny i perspektywa na przyszłość”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2004*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2004, s. 65–80.

9) Jereb Samo, „Rachunkowość a kwestie podatkowe związane z gospodarowaniem odpadami komunalnymi”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2004*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2004, s. 91–108.

10) Jereb Samo, „Sporządzanie rachunku zysków i strat osobno przez przedsiębiorstwo i gminę w odniesieniu do usług publicznych i działalności handlowej”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2003*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2003, s. 33–59.

11) Jereb Samo, Loncner Matej, „Analiza danych zawartych w rocznych sprawozdaniach dotyczących usług komunalnych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2003*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2003, s. 93–127.

12) Jereb Samo, „Metody analizy procesu sporządzania rachunków zysków i strat dotyczących usług publicznych przez przedsiębiorstwo i gminę”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2002*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2002, s. 5–42.

13) Jereb Samo, „Rejestracja środków trwałych objętych zarządzeniem na podstawie wyceny sieci infrastruktury”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2002*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2002, s. 57–76.

14) Jereb Samo, „Zapewnianie rentowności spółek publicznych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2001*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2001, s. 19–42.

15) Jereb Samo, „Tworzenie i wypłata długoterminowych rezerwacji pojemności na potrzeby rekultywacji składowisk odpadów”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2001*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2001, s. 79–98.

16) Jereb Samo, „Alokacja kosztów amortyzacji przez gminy”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2000*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2000, s. 63–81.

17) Jereb Samo, „Sporządzanie podrzędnego bilansu aktywów i pasywów w spółkach publicznych oraz ustalanie dostępności finansowania na potrzeby inwestycji infrastrukturalnych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 2000*, LM Veritas d. o. o., Radenci, 2000, s. 83–113.

18) Jereb Samo, „Zmiany rozporządzeń i wytycznych Ministerstwa Finansów dotyczących podatku od wartości dodanej w przedsiębiorstwach usług komunalnych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 1999*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 1999, s. 37–54.

19) Jereb Samo, „Podział dochodu netto w spółkach publicznych”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 1999*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 1999, s. 73–117.

20) Jereb Samo, „Specyfika spisu środków trwałych w procesie zarządzania”, Zbiór opracowań *Rachunkowość w przedsiębiorstwach publicznych 1998*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 1998, s. 117–147.

Organizowałem i prowadziłem w inne seminaria dotyczące bieżących tematów z zakresu zarządzania usługami publicznymi i gminami oraz czynnie w nich uczestniczyłem, prezentując następujące artykuły:

**a) Seminaria dotyczące tematyki problemów finansowych i prawnych w spółkach publicznych:**

1) Jereb Samo, „Podatek od umieszczania odpadów na składowisku (w świetle kwestii własności składowiska i sporządzania podrzędnego bilansu aktywów operacyjnych)”, Zbiór opracowań *Bieżące problemy finansowe i prawne w spółkach publicznych 2003*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2003, s. 11–29.

2) Jereb Samo, „Zmiany w ustawie o spółkach i w słoweńskich standardach rachunkowości SRS 35, które wpływają na prowadzenie rachunkowości w spółkach publicznych”, Zbiór opracowań *Bieżące problemy finansowe i prawne w spółkach publicznych 2002*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2002, s. 60–81.

3) Jereb Samo, „Podział zobowiązań dotyczących źródeł finansowania infrastruktury w osobnych gminach w bilansie spółki publicznej”, Zbiór opracowań *Bieżące problemy finansowe i prawne w spółkach publicznych 2001*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2001, s. 49–69.

**b) Seminaria dotyczące podatków na ochronę środowiska:**

1) Jereb Samo, „Kontrola ukierunkowanego wykorzystania aktywów z tytułu podatków”, Materiały konferencyjne *Oplaty za wodę i podatek od umieszczania odpadów na składowisku*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2003, s. 55–61.

2) Jereb Samo, „Podejście księgowe do podatków w spółkach publicznych”, Materiały konferencyjne *Podatek od umieszczania odpadów na składowisku*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2002, s. 33–42.

3) Jereb Samo, „Podejście księgowe do podatków i refundacji naliczanych przez przedsiębiorstwa usług użyteczności publicznej na podstawie rozporządzeń Republiki Słowenii”, Materiały konferencyjne *Oplaty za wodę i podatek od umieszczania odpadów na składowisku*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2001, s. 34–53.

**c) Seminaria dotyczące sporządzania rocznych sprawozdań przez przedsiębiorstwa usług publicznych:**

1) Jereb Samo, Fekonja Benjamin, mgr inż. Lozej Marko, „Sprawozdanie roczne przedsiębiorstw usług publicznych”, Materiały konferencyjne *Sprawozdanie roczne przedsiębiorstw usług publicznych*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2004, 121 s.

2) Jereb Samo, Fekonja Benjamin, mgr inż. Lozej Marko, „Sprawozdanie roczne przedsiębiorstw usług publicznych”, Materiały konferencyjne *Sprawozdanie roczne komunalnych przedsiębiorstw usług publicznych*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2003, 115 s.

**d) Inne seminaria zorganizowane przez LM Veritas i opublikowane artykuły:**

1) Materiały i prezentacje na szereg seminariów dotyczących księgowania środków trwałych w przedsiębiorstwach, spółkach publicznych i instytucjach z lat 1996–2004, ostatni materiał: Jereb Samo, „Przykłady księgowania transakcji związanych ze środkami trwałymi”, *Księgowanie środków trwałych, materiały konferencyjne*, LM Veritas d. o. o., Lublana, 2004, s. 8–165.

**e) Seminaria międzynarodowe:**

Jereb Samo, mgr inż. Petrovič Jorg Kristijan, „PPP a audyt podmiotów sektora publicznego”, Materiały konferencyjne *Audyt partnerstw publiczno-prywatnych* (wspólne szkolenie zorganizowane przez Komitet Kontaktowy UE i EUROSAI), Bundesrechnungshof, Bonn, 2011.

Publikacje w języku słoweńskim:

**Artykuły opublikowane w słoweńskim Biuletynie Administracji Publicznej:**

Jereb Samo, „Zapewnianie przejrzystości zależności finansowych między gminami a sektorem usług komunalnych po zakończeniu ujawniania aktywów w ramach procesu zarządzania”, *Biuletyn Administracji Publicznej*, t. 44, nr 2–3, Instytut Administracji Publicznej na Wydziale Prawa w Lublanie, Lublana, 2008, s. 57–84.

**Artykuły opublikowane w słoweńskim Biuletynie Audytowym *Revizor*:**

1) Jereb Samo, mgr inż. Jorg Kristijan Petrovič, „Rachunkowość w różnych formach partnerstw publiczno-prywatnych (część pierwsza)”, *Revizor*, Biuletyn Audytowy, nr 5/08, t. IX, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Lublana, 2008, s. 26–40.

2) Jereb Samo, mgr inż. Jorg Kristijan Petrovič, „Rachunkowość w różnych formach partnerstw publiczno-prywatnych (część druga)”, *Revizor*, Biuletyn Audytowy, t. IX/ nr 6/08, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Lublana, 2008, s. 23–40.

3) Jereb Samo, „Pozycje z poprzednich okresów (Korekta istotnych błędów)”, *Revizor*, Biuletyn Audytowy, nr 11/97, t. VIII, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, 1997, s. 7–30.

Inne materiały: **Artykuły opublikowane w ramach sympozjów poświęconych nowoczesnym metodom w rachunkowości, finansach i audycie; sprawozdania z konferencji poświęconych tematyce rocznych sprawozdań finansowych lub materiały konferencyjne z corocznych spotkań rzeczoznawców wyceny:**

- 1) Jereb Samo, „Kalkulacja ceny środowiskowych usług publicznych i (nie)zgodność podejścia do bilansów”, *Materiały konferencyjne na 18. Konferencję na temat rocznych sprawozdań finansowych*, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Zreče, 2015.
- 2) Jereb Samo, „Zadania publiczne i (nie)stosowanie w praktyce zasady kompletności bilansu”, *Materiały konferencyjne na 17. Konferencję dotyczącą rocznych sprawozdań finansowych*, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Zreče, 2014.
- 3) Jereb Samo, „Doświadczenie Trybunału Obrachunkowego w zakresie sprawozdań rzeczoznawców wyceny majątkowej i licencjonowanych rzeczoznawców dotyczących wyceny wartości majątku”, *Materiały konferencyjne na 17. coroczną Konferencję Rzeczoznawców Wyceny Majątkowej*, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Rogaška Slatina, 2014.
- 4) Jereb Samo, „Wpływ (nie)stosowania ponownej wyceny państwowej i komunalnej publicznej infrastruktury gospodarczej na koszty usług użyteczności publicznej”, *Materiały konferencyjne na 16. coroczną Konferencję Księgowych*, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Zreče, 2013.
- 5) Jereb Samo, „Eliminacja aktywów objętych zarządzaniem w związku z rozwiązaniami określonymi w międzynarodowych standardach sprawozdawczości finansowej”, *Zbiór opracowań na 42. sympozjum dotyczące nowoczesnych metod w rachunkowości, finansach i audycie*, Zrzeszenie Ekonomistów Słowenii i Stowarzyszenie Księgowych, Specjalistów ds. Finansów i Audytorów Słowenii, Lublana, 2010, s. 49–88.
- 6) Jereb Samo, „Zagadnienia księgowe dotyczące odrębnych rachunków dla różnych rodzajów działalności sektora usług komunalnych”, *Zbiór opracowań, 12. coroczna Konferencja Księgowych*, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Portorož, 2009, s. 107–148.
- 7) Jereb Samo, „Zapisy księgowe w różnych formach partnerstw publiczno-prywatnych”, *Zbiór opracowań, 11. coroczna Konferencja Księgowych*, Słoweński Instytut Biegłych Rewidentów, Portorož, 2008, s. 81–104.
- 8) Jereb Samo, „Problemy związane z ustalaniem wyników finansowych w przedsiębiorstwach publicznych”, *Zbiór opracowań, 38. sympozjum dotyczące nowoczesnych metod w rachunkowości, finansach i audycie*, Zrzeszenie Ekonomistów Słowenii w Stowarzyszeniu Księgowych, Specjalistów ds. Finansów i Audytorów Słowenii, Lublana, 2006, s. 47–78.
- 9) Jereb Samo, „Audyty w przedsiębiorstwach publicznych”, *Zbiór opracowań, 34. sympozjum dotyczące nowoczesnych metod w rachunkowości, finansach i audycie*, Zrzeszenie Ekonomistów Słowenii i Stowarzyszenie Księgowych, Specjalistów ds. Finansów i Audytorów Słowenii, Lublana, 2002, s. 263–284.

**Artykuły opublikowane w podręczniku *Partnerstwa publiczno-prywatne*:**

Jereb Samo, „(Nie)dostępność przeniesienia praw własności do infrastruktury na sektor usług komunalnych”, *Podręcznik Partnerstwa publiczno-prywatne – Fachowe doradztwo i przydatne rozwiązania w zakresie skutecznej realizacji projektów dotyczących partnerstw publiczno-prywatnych*, Založba Forum Media d. o. o., Maribor, 2009, rozdział 16, 56 s.

Artykuły opublikowane w biuletynie *Gospodarski Vestnik*:

- 1) Jereb Samo, „Małe narzędzia (część pierwsza)”, biuletyn *Gospodarski Vestnik* – dodatek *Doradca*, nr 7, t. 45. biuletyn *Gospodarski Vestnik*, Lublana, 1996, s. 65–68.
- 2) Jereb Samo, „Małe narzędzia (część druga)”, biuletyn *Gospodarski Vestnik* – dodatek *Doradca*, nr 8, t. 45. biuletyn *Gospodarski Vestnik*, Lublana, 1996, s. 61–64.

## **ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI SAMONA JEREBE NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU**

### **Doświadczenie zawodowe**

- 1. Proszę przedstawić swoje doświadczenie zawodowe w dziedzinie finansów publicznych, zarówno w zakresie planowania budżetu, realizacji budżetu lub zarządzania budżetem czy kontroli budżetowej lub audytu.**

Całe moje życie zawodowe (20 lat) związane jest z działalnością w zakresie kontroli. Bezpośrednio po ukończeniu studiów, w listopadzie 1995 r., rozpocząłem pracę w firmie audytorskiej i przeszedłem przez wszystkie etapy kształcenia w dziedzinie audytu oraz poznałem praktyczne aspekty pracy audytora. Podczas pierwszych dziewięciu lat pracy przeprowadzałem audyty w różnych podmiotach działających w branży przemysłowej i handlowej oraz doksztalałem się podczas studiów w Słoweńskim Instytucie Biegłych Rewidentów w celu uzyskania tytułu biegłego rewidenta, a następnie dyplomowanego biegłego rewidenta. Zgodnie z ustawą o spółkach dyplomowany biegły rewident posiada uprawnienia do sporządzania sprawozdania dotyczącego podwyższenia kapitału w drodze wniesienia wkładu niepieniężnego. Aby zdobyć niezbędną wiedzę na temat metod wyceny, zapisałem się również na kurs przygotowujący do uzyskania tytułu dyplomowanego rzeczoznawcy biznesowego. Złożyłem z pozytywnym wynikiem wszystkie egzaminy, ale postanowiłem nie przystępować do obrony pracy dyplomowej, ponieważ nie zamierzałem wykonywać tego zawodu. Ważną część mojej pracy w tamtym okresie stanowiło przeprowadzanie audytów u dostawców usług komunalnych. Dla przedstawicieli gmin i dostawców usług komunalnych organizowałem również seminaria i konsultacje, a także opublikowałem szereg artykułów dotyczących występujących w praktyce problemów i ich rozwiązań związanych z rachunkowością, sprawozdawczością, zagadnieniami z zakresu prawa i zarządzania dotyczącymi organizacji usług publicznych, kształtowania i ustalania cen oraz podatków itp.

Ze względu na moją pracę z dostawcami usług komunalnych i gminami zostałem powołany przez Trybunał Obrachunkowy Republiki Słowenii (zwany dalej „słoweńskim Trybunałem Obrachunkowym”) na stanowisko Naczelnego Biegłego Rewidenta, na którym zarządzałem Departamentem Kontroli (zwanym dalej „Departamentem”) zajmującym się kontrolą usług publicznych, wewnętrznymi audytami środowiskowymi, audytami procesów prywatyzacyjnych, audytami publicznych agencji i funduszy. Departament przeprowadzał audyty sprawozdań finansowych i prawidłowości operacji, ale większość audytów była prowadzona w formie krzyżowych kontroli wyników działalności ministerstw<sup>1</sup>, społeczności lokalnych i usług publicznych<sup>2</sup>. Departament kontrolował także operatorów realizujących inwestycje w imieniu Republiki Słowenii (Slovenian Restitution Company, Slovenian Sovereign Holding itp.), a kontrole te dotyczyły zarządzania składnikami ich aktywów finansowych oraz zobowiązaniami, a także procesami prywatyzacyjnymi. Przez dziewięć lat skutecznie realizowałem powyższe zadania, będąc jednocześnie szefem Departamentu liczącego od 15 do 20 audytorów (referencje: Igor Šoltes, były prezes słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego). Przeprowadzaliśmy wszystkie możliwe rodzaje audytów w sektorze publicznym – audyty prawidłowości i audyty wyników działalności z opiniami dotyczącymi gospodarności, wydajności i skuteczności. W związku z tym, że ustalenia poczynione podczas naszych audytów nie zawsze spotykały się z odpowiednią reakcją podmiotów kontrolowanych, przeprowadziliśmy także szereg kontroli uzupełniających i przyczyniliśmy się do

---

<sup>1</sup> W szczególności Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Środowiska i Planowania Przestrzennego, Ministerstwo Rolnictwa, Ministerstwo Transportu oraz Ministerstwo Gospodarki lub Infrastruktury.

<sup>2</sup> DARS – przedsiębiorstwo drogowe budujące autostrady w Słowenii, Koleje Słoweńskie, ELES – operator systemu przesyłowego energii elektrycznej, SODO – operator systemu dystrybucyjnego energii elektrycznej, GEN energija, dostawcy gazu, dostawcy wody i przedsiębiorstwa zajmujące się przepływem zrzutów ścieków, gospodarowaniem ściekami itp.

istotnych zmian w zarządzaniu publicznym z punktu widzenia finansowego i organizacyjnego. Ponieważ dążyłem do poprawy jakości zarządzania publicznego, w przeprowadzanych przez nas audytach podchodziliśmy skrupulatnie do każdego celu kontroli i wydawaliśmy szereg zaleceń, najczęściej domagając się wprowadzenia licznych środków naprawczych. W związku z moim zaangażowaniem w usprawnianie procesu zarządzania publicznego dzięki pracy słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego, na studiach przygotowujących do uzyskania tytułu dyplomowanego biegłego rewidenta napisałem pracę dyplomową zatytułowaną: *Mierzenie finansowych wyników działalności Trybunału Obrachunkowego Republiki Słowenii*.

Oprócz zarządzania Departamentem Kontroli ds. usług publicznych pełniłem także funkcję zastępcy naczelnego biegłego rewidenta zajmującego się zarządzaniem wydziałem odpowiedzialnym za przeprowadzanie kontroli w podmiotach korzystających ze środków budżetu centralnego i budżetów pozarządowych, podmiotów sądownictwa korzystających z budżetu centralnego oraz partii politycznych w 2013 r. W tamtym czasie byłem szefem kontroli budżetu państwa na rok 2012 (poświadczenie wiarygodności rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw).

W grudniu 2013 r. zostałem wybrany przez słoweński parlament na stanowisko drugiego wiceprezesa słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego. Jestem odpowiedzialny za proces decyzyjny w Senacie słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczący wszystkich kontroli przeprowadzanych przez Trybunał, w przypadku których zgłoszono zastrzeżenie do sprawozdania pokontrolnego, niezależnie od zakresu działań kontrolnych. Moja obecna praca polega głównie na: zgłaszaniu wniosków o przeprowadzenie kontroli; wydawaniu zgód dotyczących szczegółowych planów kontroli oraz zatwierdzaniu projektów i wniosków dotyczących sprawozdań pokontrolnych; braniu udziału w programach szkoleniowych dla biegłych rewidentów oraz zasiadaniu w komisjach egzaminacyjnych podczas obrony prac dyplomowych kandydatów ubiegających się o tytuł dyplomowanego biegłego rewidenta; przedstawianiu sprawozdań pokontrolnych Zgromadzeniu Narodowemu Republiki Słowenii oraz innym zainteresowanym kręgom opinii publicznej, w tym mediom. Zakres mojej pracy nie jest ograniczony i obejmuje wszystkie jurysdykcje słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego oraz wszystkie rodzaje kontroli (kontrole finansowe, kontrole prawidłowości/zgodności i kontrole wykonania zadań); jednocześnie bezpośrednio monitoruję i kontroluję połowę prac słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego. W 2015 r. byłem osobiście odpowiedzialny za ściśle monitorowanie przeprowadzenia kontroli prawidłowości i skuteczności ustanowienia i funkcjonowania spółki o nazwie Bank Assets Management Company oraz kontroli wykonania zadań dotyczących największych inwestycji realizowanych w ostatnich latach (budowy bloku szóstego w elektrowni ciepłej w miejscowości Šoštanj) pod kątem skutków mających wpływ na osiągnięcie zysku lub poniesienie straty, a także przepływu środków pieniężnych w holdingu „Slovenske elektrarne” (największej słoweńskiej organizacja w branży wytwarzania energii elektrycznej) oraz w Slovenian Sovereign Holding.

Jako naczelny biegły rewident właściwy dla przeprowadzania wewnętrznych audytów środowiskowych zarządzałem kilkanaście prowadzonymi w języku angielskim międzynarodowymi audytami środowiskowymi we współpracy z międzynarodowymi najwyższymi instytucjami państwowymi [zmiana klimatu, zarządzanie obszarami chronionymi (parkami krajobrazowymi itp.), akweny, lasy, ochrona dużych gatunków mięsożernych itp.]. Niektóre z tych kontroli były przeprowadzane jako wspólne kontrole z europejskimi najwyższymi organami kontroli, a inne jako kontrole równoległe w stosunku do kontroli europejskich i innych najwyższych organów kontroli, w związku z czym zdobyłem doświadczenie w dziedzinie międzynarodowej współpracy z najwyższymi organami kontroli. Jako że byłem odpowiedzialny za kontrole procesów prywatyzacyjnych, reprezentowałem słoweński Trybunał Obrachunkowy w grupie roboczej ds. prywatyzacji i partnerstw publiczno-prywatnych działającej w ramach Międzynarodowej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli (INTOSAI). Napisałem artykuł w języku angielskim oraz wziąłem czynny udział w konferencji dla przedstawicieli najwyższych organów zorganizowanej w Bonn przez

Bundesrechnungshof, która dotyczyła tematyki partnerstw publiczno-prywatnych – „PPP a kontrola sektora publicznego” – w lutym 2011 r. Bardzo interesuję się również projektem Europejskich standardów rachunkowości sektora publicznego. Wziąłem udział w spotkaniu europejskich najwyższych organów kontroli w sprawie ustanowienia Europejskich standardów rachunkowości sektora publicznego (ESRSP), a także w zorganizowanym w styczniu 2016 r. przez Europejski Trybunał Obrachunkowy seminarium pt. „Better Accounts, Better Budgets, Better Spending” („Lepsze rachunki, lepsze budżety, lepsze wydatkowanie”).

Oprócz uzyskania certyfikatów poświadczających zdobycie uprawnień (dyplomowanego) biegłego rewidenta, uwierzytnionego biegłego rewidenta państwowego oraz uwierzytnionego państwowego audytora wewnętrznego jestem również bardzo zainteresowany przekazywaniem mojej wiedzy innym, w związku z czym nie tylko zorganizowałem wiele seminariów i kursów, ale także angażowałem się w prowadzenie wykładów dla biegłych rewidentów, menadżerów, burmistrzów, księgowych, studentów itp. Aby skuteczniej przekazywać wiedzę, uzyskałem nauczycielskie uprawnienia wykładowcy akademickiego. Uzyskałem także tytuł wykładowcy akademickiego umożliwiający prowadzenie kursu / nauczanie przedmiotu „Plany finansowania gospodarki komunalnej”. W latach 2009 i 2012 zorganizowałem i poprowadziłem w słoweńskim Trybunale Obrachunkowym wykład pt. „Rachunkowość w sektorze publicznym” będący częścią programu przygotowującego do uzyskania tytułu państwowego biegłego rewidenta. Jako członek komisji egzaminacyjnej brałem udział w wielu obronach prac dyplomowych kandydatów ubiegających się o tytuł biegłego rewidenta państwowego oraz tytuł uwierzytnionego biegłego rewidenta państwowego.

Uważam, że moje duże doświadczenie w kontrolowaniu sektora publicznego, zarządzaniu i wykładaniu oraz przeprowadzaniu wspólnych lub równoległych kontroli razem z najwyższymi organami kontroli stanowią niezaprzeczalną wartość dla działań prowadzonych przez Europejski Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „ETO”).

## **2. Co zaliczyłby Pan / zaliczyłaby Pani do swoich najważniejszych osiągnięć w życiu zawodowym?**

Całe moje życie zawodowe poświęciłem pracy w dziedzinie kontroli i zawsze starałem się wykorzystać moje doświadczenie w audycie na rzecz zwiększenia odpowiedzialności i przejrzystości, zachęcania do stałej poprawy i zwiększania zaufania zainteresowanych stron, aby dać im pewność, że finanse i środki publiczne wykorzystywane są w sposób odpowiedni, a administracja publiczna skutecznie wywiązuje się ze swoich zadań. W związku z powyższym postanowiłem przedstawić trzy obszary wchodzące w zakres audytu sektora publicznego.

### **a) Podnoszenie świadomości na temat zasad pomocy państwa, cen usług publicznych oraz kształtowania i ustalania wysokości podatków, a także żądań zwrotu środków**

W związku z tym, że większość nadużyć w jednostkach poddanych audytowi jest zwykle korygowana tylko w odniesieniu do przyszłości, wiele pracy poświęciłem podnoszeniu świadomości wśród urzędników słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego, posłów i podmiotów kontrolowanych na temat tego, że istnieje obowiązek zwrotu środków pieniężnych, które zostały pobrane od obywateli bez odpowiedniej podstawy prawnej, oraz obowiązek pobrania opłat i podatków za poprzednie lata, jeśli nie zostały one pobrane. W związku z powyższym przeprowadziliśmy audyty dotyczące:

- zawyżonych należności podatkowych: gmina Maribor i większość pozostałych gmin nakładały na obywateli zawyżone podatki na ochronę środowiska związane z umieszczaniem odpadów na składowiskach, ponieważ Ministerstwo Środowiska i Planowania Przestrzennego nie przeprowadzało żadnych kontroli dotyczących poboru jakichkolwiek podatków na ochronę środowiska. Zwróciliśmy się do gminy Maribor z żądaniem zwrotu obywatelom nadpłaconych podatków oraz do Ministerstwa



Środowiska i Planowania Przestrzennego z prośbą o dopilnowanie, aby cała kwota nadpłaconych podatków na ochronę środowiska w Słowenii w wysokości 8 mln EUR za rok objęty audytem została zwrócona podatnikom. Ministerstwo Środowiska i Planowania Przestrzennego nie wykonało zalecanych działań, więc wystąpiliśmy z pierwszym w historii słoweńskiego Trybunału Sprawiedliwości wnioskiem o zdymisjonowanie odnośnego ministra właściwego do spraw środowiska, zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie o słoweńskim Trybunale Obrachunkowym;

- pobierania opłat koncesyjnych: Ministerstwo Środowiska i Planowania Przestrzennego powinno przyznawać koncesje przedsiębiorstwom, które wykorzystują wodę do celów przemysłowych lub wszelkich innych celów handlowych, na podstawie przepisów ustawy Prawo wodne, która została przyjęta przez parlament w 2002 r. i w której określono okres przejściowy trwający do końca 2004 r. Ministerstwo Środowiska i Planowania Przestrzennego faktycznie przyznało w 2005 r. pewną liczbę koncesji i przedsiębiorstwa te zaczęły uiszczać opłaty koncesyjne za wodę, ale stanowiły one mniejszość w grupie przedsiębiorstw wykorzystujących wodę na potrzeby swojej działalności. Przeprowadziliśmy audyt dotyczący 2006 r. i zwróciliśmy się z żądaniem, aby ministerstwo przyznało wszystkie koncesje i zaczęło pobierać opłaty koncesyjne od wszystkich przedsiębiorstw wykorzystujących wodę do celów swojej działalności. Podczas kontroli uzupełniającej dotyczącej okresu 2010–2012 ujawniliśmy, że ministerstwo nie wydało żadnych dodatkowych koncesji, a tym samym większość przedsiębiorstw korzystała z wody bez ponoszenia opłat koncesyjnych. Taki brak działań ze strony ministerstwa przyniósł korzyści konkurencyjne wszystkim tym przedsiębiorstwom, które nie ponosiły opłat koncesyjnych za korzystanie z wody. Powołując się na rozporządzenie w sprawie konkurencji i pomocy państwa, zwróciliśmy się do Ministerstwa Środowiska o nałożenie obowiązku uregulowania opłat koncesyjnych za cały okres, w którym przedsiębiorstwa te korzystały z wody. Po ogromnych wysiłkach, które musieliśmy podjąć w celu obrony naszego stanowiska, parlament przyjął nowelizację ustawy Prawo wodne, w której wyraźnie określono obowiązek ponoszenia opłat koncesyjnych za cały okres korzystania z wody. Potencjalne korzyści dla budżetu państwa wynikające z tego audytu sięgały 25 mln EUR, ale parlament obniżył wysokość opłat koncesyjnych, w wyniku czego rzeczywiste wpływy do budżetu wyniosły 9 mln EUR;

- kształtowania i ustalania cen za usługi publiczne: przeprowadziliśmy kilka kontroli dotyczących kształtowania i ustalania cen usług publicznych. Najlepsze efekty dla użytkowników takich usług osiągnęliśmy podczas przeprowadzania audytu u operatora sieci przesyłowej energii elektrycznej. Podczas tego audytu zwróciliśmy się o ponowne wyliczenie ceny, w wyniku czego koszty operatora zostały skorygowane o 17 mln EUR na korzyść użytkowników. Zwróciliśmy się także do słoweńskiego Trybunału Konstytucyjnego o przeprowadzenie oceny zgodności ustawy Prawo energetyczne z konstytucją. Obecnie zabiegam o to, aby przekonać Ministerstwo Środowiska i dostawców usług komunalnych, że Komisja Europejska przyjęła nowe zasady dotyczące pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym oraz że podmioty te są zobowiązane stosować owe zasady.

Uważam, że w znaczący sposób przyczyniłem się do podniesienia świadomości na temat opartego na przepisach prawa i skutecznego obliczania wysokości podatków, opłat i cen z korzyścią dla obywateli.

## b) **Dług publiczny**

Jednym z najważniejszych zagadnień, którymi słoweński Trybunał Sprawiedliwości zajmował się w ostatnich latach, był dług publiczny. Wprawdzie w Słowenii przed kryzysem odnotowano niski wskaźnik długu publicznego (33% PKB na koniec 2007 r.), lecz nasze kontrole wykazały, że niektóre przedsiębiorstwa państwowe i komunalne były niewłaściwie wykorzystywane w celu wyłączenia z budżetu zadłużenia wynikającego z inwestycji publicznych. Po przeprowadzaniu kilku takich kontroli słoweński Trybunał Obrachunkowy postanowił przyjrzeć się bliżej kwestiom związanym z długiem publicznym, w wyniku czego zaczęliśmy monitorować i kontrolować dług publiczny pod każdym względem zarówno przed kryzysem gospodarczo-finansowym, jak i w jego trakcie. Niestety, wbrew naszemu ostrzeżeniu politycy nie podejmowali żadnych działań zmierzających do przeprowadzenia

gruntownych reform w sektorze publicznym, przez co dług publiczny Słowenii wzrósł do poziomu ponad 80% PKB.

Pod moim kierownictwem Departament skontrolował takie spółki, jak Slovenian Restitution Company (obecnie przekształcona w Slovenian Sovereign Holding), która była odpowiedzialna za wypłatę odszkodowań państwowych z tytułu procesów prywatyzacyjnych mających miejsce w 1991 r., strat poniesionych podczas II wojny światowej i w okresie powojennym, prywatyzacji operatora telekomunikacyjnego itp. Przeprowadziliśmy również kontrole spółek budowlanych, które brały udział w budowie infrastruktury wodnej (infrastruktury na rzecz regulacji rzek i ich dorzeczy itp.), Słoweńskiego Przedsiębiorstwa Drogowego, dostawcy usług kontroli ruchu lotniczego i niektórych partnerstw publiczno-prywatnych (zwanych dalej „PPP”) odpowiedzialnych za budowę infrastruktury i świadczenie usług komunalnych.

Jako drugi wiceprezes słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego byłem osobiście odpowiedzialny za ściśle monitorowanie przeprowadzenia kontroli prawidłowości i skuteczności ustanowienia i funkcjonowania spółki o nazwie Bank Assets Management Company, która była instrumentem mającym zapewnić stabilność sektora bankowego, ale która zwiększyła wysokość długu publicznego za sprawą dokapitalizowania banków kwotą dodatkowych 5 mld EUR, czyli 13% PKB.

Nasze zalecenia i żądania dotyczące wprowadzenia środków naprawczych przyniosły skutek w postaci poprawy rachunkowości dotyczącej długu publicznego, wydania wytycznych dotyczących prowadzenia rachunkowości w PPP oraz zwiększenia świadomości publicznej na temat negatywnych skutków wysokiego poziomu długu publicznego. W dalszym ciągu nie udało nam się przekonać Ministerstwa Finansów do wdrożenia rachunkowości memoriałowej w celu przedstawienia bardziej odpowiedniego ujęcia długu publicznego, szczególnie w odniesieniu do PPP, które wciąż nie zawsze są ujmowane w bilansach (pozycja pozabilansowa).

Uważam, że moje wysiłki przyczyniły się do ujawnienia w większym zakresie informacji budżetowych na temat długu publicznego oraz do podniesienia świadomości na temat zagrożeń wynikających z wysokiego poziomu długu publicznego przekraczającego kryteria z Maastricht. Wciąż pozostaje wiele do zrobienia w tym obszarze, szczególnie w odniesieniu do rachunkowości memoriałowej, ujawniania PPP w bilansach, a przede wszystkim przeprowadzenia reform w sektorze publicznym i systemach emerytalno-rentowych.

#### **c) Rozwijanie wewnętrznego audytu środowiskowego**

Słoweński Trybunał Obrachunkowy podejmował pewne próby przeprowadzania wewnętrznego audytu środowiskowego przed 2004 r., ale to dzięki mojemu wsparciu i moim wytycznym audytorzy zwrócili uwagę na duże znaczenie tej dziedziny oraz możliwości, jakie dają rezultaty uzyskane w ramach takiego audytu środowiskowego. Podczas mojej dziewięcioletniej kadencji na stanowisku naczelnego biegłego rewidenta przeprowadziliśmy kontrole dotyczące większości zagadnień środowiskowych (łagodzenie zmiany klimatu, gospodarowanie odpadami komunalnymi i recykling odpadów opakowaniowych, nielegalne składowanie odpadów, transgraniczne przemieszczanie odpadów, budowa oczyszczalni ścieków, recykling pojazdów wycofanych z eksploatacji itp.). Wiele z tych kontroli zostało przeprowadzonych jako kontrole przekrojowe, w ramach których dokonywano oceny wyników działalności Ministerstwa Środowiska i Planowania Przestrzennego, gmin i dostawców usług komunalnych lub innych podmiotów korzystających z funduszy publicznych. Takie podejścia kontrolne umożliwiały audytorom przeprowadzenie gruntownego badania wszystkich aspektów i problemów dotyczących organizacji, zarządzania i finansowania wybranych elementów zagadnień środowiskowych oraz stwarzały możliwość sformułowania rzetelnych i pozytywnie przyjmowanych zaleceń. Ze względu na te działania słoweński Trybunał Obrachunkowy cieszy się bardzo dobrą opinią wśród wszystkich zainteresowanych stron, począwszy do Ministerstwa Środowiska, a skończywszy na organizacjach pozarządowych, –oraz czynnie uczestniczy w pracach grupy roboczej ds. wewnętrznego audytu środowiskowego działającej pod auspicjami INTOSAI i

**3. Jakie ma Pan/Pani doświadczenia zawodowe związane z międzynarodowymi organizacjami lub instytucjami wielokulturowymi i wielojęzycznymi z siedzibą poza Pana/Pani krajem ojczystym?**

Słowenia była częścią byłej Jugosławii i każdego dnia mamy styczność z ludźmi różnych narodowości, religii i języków, które występowały na terytorium byłej Jugosławii. Pomimo podobieństwa naszych języków (należących do grupy języków południowosłowiańskich) i mimo naszej „wspólnej” przeszłości istnieją nadal subtelne różnice kulturowe, które należy brać pod uwagę podczas pracy z organizacjami i instytucjami mającymi siedziby w byłych republikach jugosłowiańskich. Aby pracować w zróżnicowanym kulturowo środowisku, należy posiadać zdolności interpersonalne, zwłaszcza chęć słuchania innych osób, a także wykazywać się dużą dozą szacunku, cierpliwości i zrozumienia.

Ponadto, o czym była już mowa powyżej, jako naczelny biegły rewident zarządzałem kilkoma międzynarodowymi audytami środowiskowymi we współpracy z międzynarodowymi najwyższymi instytucjami krajowymi, a współpraca ta odbywała się w języku angielskim. Niektóre z tych kontroli były przeprowadzane jako wspólne kontrole z europejskimi najwyższymi organami kontroli, a inne jako kontrole równoległe w stosunku do kontroli europejskich i innych najwyższych organów kontroli, w związku z czym zdobyłem doświadczenie w dziedzinie międzynarodowej współpracy z najwyższymi organami kontroli. Poza tym mam niewielkie doświadczenie zawodowe w pracy w organizacjach wielokulturowych i wielojęzycznych. Z niecierpliwością czekam na podjęcie pracy w Europejskim Trybunale Obrachunkowym i pogłębianie doświadczeń na szerzej rozumianym szczeblu europejskim.

Uważam się za osobę otwartą na różne pomysły i nie mam absolutnie żadnych wątpliwości w związku z podejmowaniem współpracy z osobami różnych narodowości, religii, orientacji seksualnych itp. Uważam, że wspólna praca i dyskusja z różnymi osobami umożliwia wypracowywanie i przyjmowanie rozwiązań, które są właściwe dla szerszej społeczności. W związku z tym zdecydowanie uważam, że praca w takiej organizacji przyczyni się do podniesienia moich umiejętności i poszerzenia mojej wiedzy na temat różnych światopoglądów i sposobów rozwiązywania problemów zawodowych, a także pozwoli mi rozwijać się i uczyć w zakresie, jaki jest możliwy do osiągnięcia wyłącznie dzięki życiowym doświadczeniom.

**4. Czy uzyskał Pan / uzyskała Pani absolutorium z wykonywania swych poprzednich funkcji kierowniczych, jeżeli taka procedura miała zastosowanie?**

Taka procedura nie ma zastosowania w Słowenii.

Niemniej jednak rzeczą najbliższą uzyskaniu absolutorium z wykonywania moich obowiązków zarządczych byłaby a) propozycja ze strony prezydenta Republiki Słowenii, aby powołać mnie na stanowisko drugiego wiceprezesa słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego oraz decyzja o mianowaniu mnie na to stanowisko podjęta przez słoweński parlament, której podstawą była moja praca na stanowisku naczelnego biegłego rewidenta, oraz b) nominacja na stanowisko członka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego bez żadnych zastrzeżeń ze strony rządu lub parlamentu w uznaniu mojej pracy jako naczelnego biegłego rewidenta i wiceprezesa słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego.

**5. Które z wcześniejszych stanowisk zawodowych objął Pan / objęła Pani w wyniku nominacji politycznej?**

Moje obecne stanowisko (drugi wiceprezes słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego) objąłem w

wyniku nominacji politycznej, a moja kandydatura na stanowisko członka ETO ma taki sam charakter.

Prezydent Republiki Słowenii w 2013 r. ogłosił publiczny konkurs na stanowisko zajmowane przeze mnie obecnie. Prezydent wybrał mnie spośród dziewięciorga innych kandydatów i złożył wniosek (dotyczący nominacji) w parlamencie słoweńskim, w którym podczas tajnego głosowania zostałem wybrany drugim wiceprezesem.

Kandydatura do nominacji na stanowisko członka ETO była wynikiem ogłoszenia publicznego wydanego przez Ministra Finansów. Zostałem wybrany spośród siedmiorga innych kandydatów, a moja kandydatura została przedstawiona rządowi. Rząd potwierdził moją kandydaturę do nominacji, a Komisja do Spraw Unii Europejskiej parlamentu słoweńskiego przegłosowała moją kandydaturę i wydała pozytywną opinię w sprawie decyzji rządu.

## **6. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan / uczestniczyła Pani w swojej pracy zawodowej.**

W związku z tym, że moje najważniejsze decyzje w większości pokrywają się z trzema największymi osiągnięciami opisanymi w odpowiedzi na pytanie nr 2, poniżej przedstawiam tylko ich krótkie podsumowanie:

- decyzje dotyczące prawidłowego obliczania wysokości podatków, opłat i cen za poprzednie okresy (zwrot błędnie naliczonych podatków obywatelom, naliczanie opłat koncesyjnych za cały okres korzystania z wody, ponowne obliczanie ceny dostaw prądu przez operatora systemu itp.);
- ograniczanie zjawiska nieprawidłowego unikania wykazywania długu publicznego za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych i komunalnych;
- rozwój wewnętrznego audytu środowiskowego.

## **Niezależność**

## **7. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan/Pani stosować się do tego obowiązku podczas pełnienia przyszłych zadań?**

Niezależność jest jednym z najważniejszych przepisów zawartych w opracowanej w ramach INTOSAI Deklaracji z Limy w sprawie zasad kontroli oraz w dodatkowych zasadach określonych w deklaracji z Meksyku w sprawie niezależności najwyższych organów kontroli, a także jest o niej mowa w art. 286 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Traktatem”). Traktat zawiera podstawowe wytyczne dotyczące niezależności członków Trybunału Obrachunkowego, którzy są wybierani spośród osób, które wchodzi lub wchodziły w swych państwach w skład organów kontroli zewnętrznej lub mających szczególne kwalifikacje do zajmowania tego stanowiska. Ich niezależność musi być niekwestionowana.

*W wykonywaniu swych obowiązków członkowie Trybunału Obrachunkowego nie zwracają się o instrukcje ani ich nie przyjmują od żadnego rządu lub jakiegokolwiek organu. Powstrzymują się od wszelkich czynności niezgodnych z charakterem ich funkcji.*

*Członkowie Trybunału Obrachunkowego nie mogą podczas pełnienia swych funkcji wykonywać żadnej innej zarobkowej lub niezarobkowej działalności zawodowej. Obejmując stanowiska, uroczyście zobowiązują się szanować, w trakcie pełnienia funkcji i po ich zakończeniu, zobowiązania z nich*

*wynikające, zwłaszcza obowiązki uczciwości i roztropności przy obejmowaniu pewnych stanowisk lub przyjmowaniu pewnych korzyści po zakończeniu funkcji.*

Ponadto art. 1 kodeksu postępowania członków Trybunału stanowi, że członkowie Trybunału działają zgodnie z postanowieniami Traktatów, a także z prawodawstwem przyjętym na podstawie zawartych w nich postanowień. Ich stosunki z władzami i grupami interesów muszą być zgodne z zasadą zachowania niezależności.

W związku z tym, że Trybunał Obrachunkowy jest instytucją niezależną, niezależność jego członków jest istotnym warunkiem wstępnym umożliwiającym funkcjonowanie Trybunału. Sprawując moją przyszłą funkcję członka ETO, będę w dalszym ciągu przestrzegać tych samych standardów etycznych, których przestrzegam obecnie w ramach słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego. Właśnie z tego powodu nigdy nie byłem członkiem żadnej partii politycznej ani żadnej innej grupy mającej powiązania polityczne lub biznesowe. Wszystkie moje dotychczasowe wystąpienia w ramach prowadzonych wykładów ograniczały się do otwartych seminariów traktujących omawiane kwestie w ujęciu ogólnym i nigdy nie miały charakteru spotkań doradczych dla jednej partii w odniesieniu do konkretnej sprawy.

Wykonując mój mandat członka ETO, będę unikać wszelkich sytuacji, które mogłyby prowadzić do powstania konfliktu interesów oraz będę zachowywać w swoich działaniach niezależność od innych instytucji i organów. Oznacza to, że nie będę przyjmować żadnych poleceń od rządów ani żadnego innego organu. Wypełniając zadania członka ETO, będę zachowywać neutralne stanowisko, bez względu na kraj, w którym odbywa się kontrola (w tym mój kraj pochodzenia). Moje działania i opinie z kontroli opierać się będą na faktach i danych, właściwych, wystarczających i wiarygodnych dowodach, standardach kontroli oraz mojej wiedzy zawodowej i doświadczeniu. Powstrzymam się także od wszelkiej działalności zawodowej oraz politycznej. Zaprzestam prowadzenia wykładów i ograniczę się jedynie do przedstawiania Parlamentowi Europejskiemu, słoweńskiemu parlamentowi, rządowi i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz innym zainteresowanym stronom (uniwersytetom itp.) ustaleń zawartych w sporządzonych przez ETO sprawozdaniach pokontrolnych, jeśli będzie to zgodne z regulaminem ETO i po uprzednim otrzymaniu zezwolenia na publikację treści, które będą miały zostać zaprezentowane.

**8. Czy Pan/Pani lub ktokolwiek z Pana/Pani bliskich (rodzice, rodzeństwo, partner w zalegalizowanym związku bądź dzieci) posiada jakiegokolwiek udziały w podmiotach gospodarczych lub jakiegokolwiek udziały finansowe czy też inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z przyszłymi obowiązkami?**

Ani ja, ani nikt z moich bliskich nie posiadamy żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych ani żadnych udziałów finansowych czy też innych zobowiązań, które mogłyby kolidować z moimi przyszłymi obowiązkami.

**9. Czy jest Pan gotów / Pani gotowa ujawnić prezesowi Trybunału wszystkie swoje interesy finansowe i inne zobowiązania oraz pozwolić na ich upublicznienie?**

Bez wahania ujawnię wszystkie moje interesy oraz zobowiązania finansowe i inne prezesowi Trybunału i pozwolę na ich upublicznienie. W ciągu ostatnich 11 lat miałem obowiązek prawny (z którego się wywiązywałem) ujawniać moje interesy i zobowiązania finansowe Komisji ds. Przeciwdziałania Korupcji w Słowenii i zobowiązanie to nie przestanie na mnie ciążyć podczas wykonywania zadań członka ETO.

**10. Czy jest Pan/Pani stroną jakiegokolwiek toczącego się postępowania sądowego? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.**

Nie jestem stroną w żadnym postępowaniu sądowym.

**11. Czy pełni Pan/Pani jakąkolwiek czynną lub wykonawczą funkcję polityczną, a jeżeli tak, to na jakim szczeblu? Czy zajmował Pan / zajmowała Pani jakiekolwiek stanowisko polityczne w ciągu ostatnich 18 miesięcy? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje.**

Nie pełnię żadnej wykonawczej funkcji politycznej.

Nigdy nie byłem członkiem żadnej partii politycznej i nigdy nie zajmowałem żadnego stanowiska politycznego ani nie pełniłem wykonawczej funkcji politycznej.

**12. Czy w razie wyboru na członka Trybunału ustąpi Pan/Pani z piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany / została Pani wybrana, oraz zrezygnuje z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?**

Nie piastuję obecnie żadnych stanowisk obsadzanych w drodze wyborów ani nie pełnię aktywnie funkcji partyjnych. Nie jestem i nigdy nie byłem członkiem żadnej partii politycznej.

Po mianowaniu na członka ETO zrezygnuję ze stanowiska drugiego wiceprezesa słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego, na które zostałem wybrany przez słoweński parlament na wniosek prezydenta Republiki Słowenii w 2013 r.

**13. Jak postąpiłby Pan / postąpiłaby Pani w przypadkach poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pana/Pani kraju?**

Podczas wykonywania obowiązków naczelnego biegłego rewidenta (przez dziewięć lat) i obowiązków drugiego wiceprezesa słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego (przez ostatnie dwa lata) często miałem do czynienia z poważnymi nieprawidłowościami, a w kilku przypadkach także ze sprawami, które nosiły znamiona oszustwa i/lub korupcji. We wszystkich tych przypadkach nigdy nie zahałem się przed zgłoszeniem nieprawidłowości odpowiednim komórkom wewnętrznym oraz organom ścigania (w razie potrzeby współpracowałem także z policją i prokuratorami w ramach prowadzonych przez nich czynności) lub innym organom (takim jak Komisja ds. Przeciwdziałania Korupcji, Urząd ds. Zapobiegania Praniu Pieniędzy itp.). Korzystając z możliwości przewidzianych w ustawie o Trybunale Obrachunkowym, w siedmiu przypadkach wnioskowałem do prezesa Trybunału o zwolnienie urzędnika, który dopuścił się nieprawidłowości. Mam nadzieję, że świadczy to o moim przekonaniu, że audytor sektora publicznego musi troszczyć się o finanse publiczne, a nie o osoby na stanowiskach bez względu na ich sympatie polityczne, narodowość, płeć, religię czy wszelkie inne cechy charakterystyczne. Zdecydowanie opowiadam się za stosowaniem zasady zerowej tolerancji dla oszustw i korupcji.

Mam zamiar postępować tak samo jako członek ETO podczas kontrolowania budżetu UE (wydawania poświadczenia wiarygodności) oraz prawidłowości operacji (zgodności) lub podczas kontroli wykonania zadań polegającej na sprawdzeniu, w jaki sposób wydatkowane są środki pieniężne z unijnego budżetu. Gdybym natknął się na przypadek poważnych nieprawidłowości, oszustwa i/lub korupcji, zgłosiłbym to odpowiednim komórkom wewnętrznym Trybunału oraz poinformowałbym OLAF (Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych) zgodnie z procedurami określonymi przez ETO. Postąpiłbym tak bez względu na to, jakie osoby lub państwa członkowskie byłyby uwikłane w tego rodzaju sytuację. Jeśli kiedykolwiek zostaną przydzielony do współpracy z OLAF-em w ramach prowadzonych przez niego dochodzeń, które mają na celu zwalczanie nadużyć, korupcji i innych nielegalnych działań przynoszących szkodę interesom finansowym Unii, będę w pełni wspierał czynności dochodzeniowe.

## Wykonywanie obowiązków

### **14. Jakie powinny być główne cechy należytego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych? W jaki sposób Trybunał Obrachunkowy może przyczynić się do należytego zarządzania finansami?**

Kultura należytego zarządzania finansami w ramach każdej usługi publicznej powinna opierać się na świadomości, że rządy i inne podmioty sektora publicznego ponoszą odpowiedzialność za gospodarne, skuteczne i wydajne wykorzystanie finansów publicznych pochodzących z podatków i innych źródeł na potrzeby świadczenia wysokiej jakości usług obywatelom i innym odbiorcom. Ostatecznym celem służb publicznych powinno być zadowolenie klienta (społeczeństwa).

W celu osiągnięcia takiego rezultatu każda organizacja musi wprowadzić „miękkie” i „twarde” elementy należytego zarządzania finansami. „Miękkie” elementy powinny być powiązane z ogólną kulturą polityczno-administracyjną, czego przykładem może być demokratyczny sposób działania i myślenia, który prowadzi do przejrzystej i przewidywalnej działalności i sprawozdawczości, propagującej wartości etyczne i umożliwiającej sprawowanie nadzoru. „Twarde” elementy powinny obejmować wyraźne i funkcjonalne cele i strategie, jasno określone zakresy uprawnień i odpowiedzialności, informowanie i szkolenie pracowników, efektywne informacje zarządcze i system sprawozdawczości, który umożliwia przejrzystą sprawozdawczość i publikację osiągniętych wyników oraz stosowanie skutecznego systemu kontroli wewnętrznej i zewnętrznej. Każda organizacja powinna skupiać się na legalności i gospodarności wydatków, a także na osiągnięciu najlepszego stosunku nakładów do korzyści.

Mandat ETO do przeprowadzania kontroli wykonania zadań wymaga (w odniesieniu do wybranych celów), aby audytorzy badali zwłaszcza „twarde” elementy kultury należytego zarządzania finansami. W sprawozdaniach pokontrolnych ETO zwraca uwagę na słabe punkty procesu biznesowego skontrolowanego podmiotu i formułuje zalecenia mające na celu ulepszenie tych elementów całego procesu; jest to podstawowy warunek wstępny umożliwiający usprawnienie należytego zarządzania finansami. Sprawozdawczość musi umożliwiać czytelnikowi sprawozdania pokontrolnego jasne zrozumienie, w którym miejscu i w jaki sposób skontrolowany podmiot mógłby usprawnić wykonywanie działań. Na podstawie sprawozdania pokontrolnego ETO mógłby – dzięki przedstawianiu jego wyników zainteresowanym stronom (Parlamentowi Europejskiemu, zwłaszcza Komisji Kontroli Budżetowej, parlamentom narodowym, krajowym najwyższym organom kontroli, mediom itp.) – uzyskać właściwe poparcie umożliwiające wyegzekwowanie wydanych zaleceń, jeśli podmiot poddany audytowi nie wywiązuje się z obowiązku ich realizacji. Jeśli nawet te działania okażą się nieskuteczne, ETO dysponuje możliwością powtórzenia ostrzeżeń w innych sprawozdaniach dla Parlamentu (sprawozdaniach zbiorczych, sprawozdaniach horyzontalnych itp.) lub przeprowadzenia kontroli uzupełniającej i ponownego wskazania obszarów, które wymagają korekty.

### **15. Zgodnie z postanowieniami Traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w sprawowaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak zapewniłby Pan / zapewniłaby Pani dalszą poprawę współpracy między Trybunałem a Parlamentem Europejskim (w szczególności jego Komisją Kontroli Budżetowej) w celu zarówno wzmocnienia nadzoru publicznego nad wydatkami ogólnymi, jak i zwiększenia ich skuteczności?**

Mandat ETO, powołanego na mocy Traktatu, wyznacza jego ramy, w których pełni on swoją rolę jako niezależny zewnętrzny audytor budżetu UE. Jednocześnie mandat ten pozostawia ETO znaczący margines elastyczności co do najlepszego sposobu pełnienia swojej roli i maksymalizowania swojego oddziaływania. Istotnym celem realizowanym przez ETO jest przedstawianie Parlamentowi Europejskiemu sprawozdań pokontrolnych, które poruszają ważne dla Parlamentu kwestie, zawierają informacje aktualne i istotne, a także obejmują zalecenia, które mogą pomóc w podniesieniu wartości

dodanej wydatków z unijnego budżetu.

Jednak współpraca między ETO a Parlamentem Europejskim, w szczególności Komisją Kontroli Budżetowej (zwaną dalej „Komisją CONT”), wykracza poza zakres sprawozdawczości i rozpoczyna się w chwili wyboru tematów audytu. Komisja CONT powinna mieć możliwość proponowania tematów audytu, które są istotne z punktu widzenia kontroli nad budżetem (nawet jeśli takie propozycje o charakterze nieobowiązkowym są zwykle akceptowane przez najwyższy organ kontroli). ETO mógłby wspierać Komisję CONT podczas spotkania wyjaśniającego między członkami Komisji CONT i ETO poprzedzającego dyskusję na temat sprawozdania pokontrolnego podczas jawnego posiedzenia Komisji CONT. ETO mógłby na podstawie ustaleń pokontrolnych przygotowywać listę pytań do skontrolowanych podmiotów, która umożliwiłaby członkom Komisji CONT skrócenie czasu potrzebnego do przygotowania się do udziału w posiedzeniu. Z kolei członkowie Komisji CONT mogliby pomóc ETO poprzez popieranie zaleceń zawartych w sprawozdaniach pokontrolnych, zwłaszcza w sytuacji, gdy istniałaby potrzeba wprowadzenia zmian w prawodawstwie. Aby pomóc we wspieraniu wdrażania zaleceń ETO, skontrolowane podmioty zwykle potrzebują po pewnym czasie kolejnych posiedzeń z udziałem członków Komisji CONT. Objęte kontrolą podmioty są zobowiązane do przedstawiania ETO lub bezpośrednio Komisji CONT sprawozdań dotyczących działań podjętych w związku z wydanymi zaleceniami. Taki obowiązek jest dla podmiotów poddanych audytowi bardzo dobrym bodźcem do poważnego przedyskutowania zaleceń oraz, co bardziej istotne, do ich wdrożenia. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu jest również przeprowadzanie kontroli uzupełniających, podczas których ETO informuje Komisję CONT o zmianach poczynionych w wyniku poprzedniej kontroli ETO oraz o zatwierdzonych konkluzjach Komisji CONT dotyczących zaleceń wydanych przez ETO. Taki proces dostarczałby informacji na temat tego, czy skontrolowanego podmioty respektują ustalenia zawarte w sprawozdaniu pokontrolnym oraz czy istnieje potrzeba podjęcia bardziej rygorystycznych środków lub działań, takich jak debata podczas sesji plenarnej lub przygotowanie zmian w prawodawstwie.

Jako naczelny biegły rewident i drugi wiceprezes słoweńskiego Trybunału Obrachunkowego uczestniczyłem we wszystkich wyżej wymienionych działaniach realizowanych w ramach współpracy między słoweńskim Trybunałem Obrachunkowym a Komisją Kontroli Budżetowej i innymi organami w słoweńskim parlamencie oraz będę w pełni popierał taką współpracę między ETO i Komisją CONT.

## **16. Co według Pana/Pani stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wprowadzić wyniki kontroli do procedur zarządzania?**

Kontrola wykonania zadań jest niezależnym, obiektywnym i wiarygodnym sposobem sprawdzenia, czy przedsiębiorstwa, systemy, działania, programy UE lub rządowe funkcjonują zgodnie z zasadami oszczędności, skuteczności i efektywności oraz czy w danej sytuacji istnieje możliwość wprowadzenia usprawnień. Korzyściami lub wartością dodaną kontroli wykonania zadań są zalecenia dla podmiotów objętych kontrolą dotyczące tego, w jaki sposób usprawnić prowadzoną przez nich działalność gospodarczą. W tym celu audytor musi szczegółowo zbadać konkretny proces biznesowy, wybrać porównywalną najlepszą praktykę dla takiego procesu i/lub ustalić, co można robić lepiej. Za pośrednictwem zaleceń sformułowanych w sprawozdaniach pokontrolnych najwyższy organ kontroli nie tylko wskazuje skontrolowanym podmiotom, w jaki sposób usprawnić proces biznesowy w celu uniknięcia niektórych ewentualnych zagrożeń (korzyści o charakterze niefinansowym), lecz również informuje je o tym, gdzie występują potencjalne oszczędności (lub jak osiągnąć lepsze wyniki) (korzyści o charakterze finansowym). Potencjalne oszczędności dla podmiotów poddanych audytowi mogłyby być traktowane jako finansowa wartość dodana wynikająca z przeprowadzonej kontroli. Jedną z pierwszych metod dotyczących sposobu mierzenia finansowej wartości dodanej kontroli przeprowadzonej przez najwyższy organ kontroli została opracowana przez National Audit Office w Zjednoczonym Królestwie, choć ze względu na jej niedoskonałości po jakimś czasie zaniechano pomiarów lub co najmniej przedstawiania sprawozdań dotyczących uzyskanych wyników. Mimo tego,



moja praca dyplomowa przedłożona w ramach uzyskiwania tytułu dyplomowanego i zatytułowana „Mierzenie finansowych wyników działalności Trybunału Obrachunkowego Republiki Słowenii” zawiera propozycję metodyki z zakresu oceny wyników finansowych działalności kontrolnej, która stanowi udoskonalenie metody stosowanej przez National Audit Office i jest dostosowana do przepisów słoweńskiej ustawy o Trybunale Obrachunkowym. Uważam to za istotne, aby najwyższy organ kontroli pokazywał podatnikom, że działania skontrolowanych podmiotów wynikające z przeprowadzonych kontroli mogłyby przyczynić się do potencjalnych oszczędności, które – w wariantcie minimalnym – będą przewyższać koszty finansowania działań najwyższego organu kontroli. Jednak w związku z ograniczonymi uprawnieniami najwyższego organu kontroli w zakresie egzekwowania zaleceń należy mieć na uwadze, że odpowiedzialność za wdrożenie zaleceń i przełożenie potencjalnych oszczędności na oszczędności w rzeczywistości spoczywa na podmiotach poddanych audytowi. W związku z tym – jako wartość dodana najwyższego organu kontroli – istnieje możliwość obserwowania jedynie potencjalnych oszczędności w zakresie funduszy publicznych lub lepszych rezultatów (dochodów, produktów lub rezultatów).

W audycie sektora publicznego zasady oszczędności, skuteczności i efektywności określa się w następujący sposób:

- zasada oszczędności oznacza minimalizowanie kosztów zasobów (materiałów, usług, kosztów pracy, amortyzacji itp.) z należyтым uwzględnieniem jakości. Wykorzystane zasoby powinny być dostępne w odpowiednim czasie, powinny być w odpowiedniej ilości i odpowiedniej jakości, jak również powinny zostać uzyskane po najlepszej cenie;
- zasada skuteczności oznacza maksymalne wykorzystanie dostępnych zasobów. Dotyczy ona stosunków między wykorzystanymi zasobami a osiągniętymi wynikami w kontekście ilości, jakości i czasu;
- zasada efektywności dotyczy osiągnięcia założonych celów i wyników.

Kontrolowanie oszczędności w sektorze publicznym jest ściśle powiązane z zasadami procedur udzielania zamówień publicznych lub zasadami zatrudniania i wynagradzania. Ze względu na fakt, że przepisy dotyczące udzielania zamówień publicznych są (między innymi) oparte na zasadzie oszczędności i ją uwzględniają, kwestia oszczędności jest zwykle poddawana audytowi w formie kontroli prawidłowości (zgodności).

Kontrolowanie skuteczności jest z kolei najszerszym celem w ramach kontroli wykonania zadań, ponieważ obejmuje badanie stosunku między nakładami a produktami (rezultatami) oraz, jako takie, obejmuje ustalenia dotyczące oszczędności, a także realizacji zamierzonych celów. Jednak w sytuacji, gdy bada się (nie)korzystny wskaźnik, audytor musi zbadać cały proces operacji objętego kontrolą podmiotu w celu ustalenia, gdzie kryją się powody słabych wyników działalności. Tego typu kontrola wymaga dużo więcej czasu, ale umożliwia audytorowi sformułowanie zaleceń dotyczących istotnych usprawnień w kontrolowanym procesie, które wpływają na niwelowanie zagrożeń, usprawnienie procesu zakupów przez zwiększenie racjonalności ilości nakładów lub ich ceny, wprowadzenie usprawnień do samego procesu, który mógłby osiągać wyższe, lepsze lub nawet inne rezultaty, co mogłoby poprawić wynik całego procesu.

Kontrolowanie efektywności polega na mierzeniu celów określonych w formie produktu lub wyniku całego procesu. Dla potrzeb oceny jakości ustalonych celów John Whitmore wprowadził model mnemonicznych skrótowców, takich jak SMART (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound – skonkretyzowane, mierzalne, osiągalne, realne, terminowe), PURE (Positively stated, Understood, Relevant, Ethical – pozytywnie sformułowane, zrozumiałe, odpowiednie, etyczne) lub CLEAR (Challenging, Legal, Environmentally sound, Appropriate, Recorded – stanowiące wyzwanie, legalne, bezpieczne dla środowiska, odpowiednie, zarejestrowane). ETO i słoweński Trybunał

Obrachunkowy zwykle używają kryteriów SMART podczas oceny adekwatności ustalonych celów oraz kryteriów RACER (Relevant, Accepted, Credible, Easy, Robust – odpowiednie, zaakceptowane, wiarygodne, łatwe w realizacji i miarodajne) podczas oceny jakości wskaźników. Podczas mierzenia celów rezultaty są ważniejsze niż produkty, ponieważ ETO, podobnie jak słoweński Trybunał Obrachunkowy, doszedł do wniosku, że często uzyskuje się produkty (które nie zawsze są nawet odpowiednio zdefiniowane), lecz nie osiąga się spodziewanych rezultatów. Jednym z typowych przykładów stwierdzonych w Słowenii jest fakt, że wszystkie dostępne z budżetu UE środki na rolnictwo zostały wydane, cele w postaci „liczby nowych ciągników” (produkt) zostały zrealizowane, ale wartość dodana na dotowanych gospodarstwach rolnych (rezultat) była niższa niż przed zakupem ciągników. Skupianie się na rezultacie, a nie na produkcji, jest prawdopodobnie powodem (oprócz faktu, że okres 2007–2013, w którym obowiązywała zasada „n+2”, dobiegł końca), dla którego program kontroli ETO na rok 2016 obejmuje głównie kontrole, których celem jest zbadanie efektywności programów UE, zwłaszcza Funduszu Spójności.

Znam również zasadę obejmującą sześć elementów, w tym trzy dotyczące bardziej społecznych lub środowiskowych i mniej gospodarczych celów (równość, ekologiczność i etyczność). Cele kontroli zwykle określane są jako oszczędność, skuteczność lub wydajność, ponieważ cele te odzwierciedlają oparty na nakładach i rezultatach model każdego procesu biznesowego. Jednak równość, ekologiczność i etyczność mogłyby zostać wykorzystane jako:

- element celów określonych przez podmiot objęty kontrolą: a więc, na przykład, kontrolowanie skuteczności osiągania równouprawnienia płci (kobiety/mężczyźni) między pracownikami zatrudnionymi na najważniejszych stanowiskach. To samo podejście mogłoby zostać wykorzystane do kontrolowania skuteczności ekologiczności i etyczności;
- element kontroli wydajności procesu biznesowego (zarządzania projektami): na przykład podczas kontrolowania procesu budowy autostrady najwyższy organ kontroli mógłby badać, czy podmiot poddany audytowi uwzględnił kwestie dotyczące migracji zwierząt, ochrony gatunków zagrożonych, odprowadzania zanieczyszczonej wody z dróg, możliwości powodzi, zmniejszania poziomów emisji gazów cieplarnianych itp.;
- element kontroli gospodarności i/lub wydajności procedur udzielania zamówień publicznych: na przykład poprzez kontrolowanie, czy etyczność i ekologiczność zostały uwzględnione w procedurach udzielania zamówień publicznych oraz w przepisach dotyczących ekologicznych zamówień publicznych, towarów pochodzących ze sprawiedliwego handlu lub lokalnych gospodarstw rolnych itp.

## **17. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli i Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?**

Art. 287 ust. 3 Traktatu stanowi, że w przypadku przeprowadzania kontroli w państwach członkowskich Trybunał Obrachunkowy oraz krajowe instytucje kontrolne współpracują na zasadzie wzajemnego zaufania, zachowując swoją niezależność. ETO ma wyłączne kompetencje w zakresie dostarczania niezależnych opinii na temat unijnych sprawozdań finansowych oraz informowania o kwestiach należytego zarządzania finansami i zgodności z prawem i przepisami rzeczywiście dokonywanych transakcji uwzględnianych na rachunkach oraz na temat wiarygodności rachunkowości. Jednocześnie najwyższe organy kontroli działają w ramach swoich kompetencji określonych w prawie krajowym, są odpowiedzialne przed krajowymi parlamentami i są w pełni niezależne od instytucji unijnych. 80% budżetu UE wydawane jest w ramach zarządzania dzielonego między Komisję i państwa członkowskie, co sprawia, że współpraca między ETO a krajowymi najwyższymi organami kontroli nabiera zasadniczego znaczenia, ale nie istnieje żadna odpowiedzialność za kontrolę budżetu UE, która byłaby dzielona między ETO a najwyższe organy

kontroli. Tę asymetrię pogłębiają różnice między krajowymi najwyższymi organami kontroli w odniesieniu do ich podejść do kontroli i ról w krajowych systemach rozliczalności. Uważam, że Komitet Kontaktowy europejskich najwyższych organów kontroli stanowi dobrą platformę dla takiej współpracy. Takie wspólne podejścia kontrolne są przedmiotem dyskusji w Komitecie Kontaktowym, a zalicza się do nich na przykład trwająca obecnie debata na temat współpracy w ramach kontroli w kontekście strategii „Europa 2020”. Głównym celem jest harmonizacja działań realizowanych przez instytucje UE i najwyższe organy kontroli w ramach kontrolowania funduszy UE. Niemniej dalsze dyskusje na temat kwestii wprowadzenia jednolitego podejścia kontrolnego lub deklaracji krajowych wciąż trwają i nie zapadły jeszcze w tej sprawie ostateczne decyzje. W moim przekonaniu lepsza współpraca jest ściśle związana ze zrozumieniem przez krajowe parlamenty, rządy i najwyższe organy kontroli, że bardziej efektywne wykorzystanie i kontrolowanie funduszy unijnych także stanowi realizację ich zamierzeń i leży w ich interesie. Z drugiej strony, konieczne jest również, aby instytucje unijne rozumiały interesy i obawy poszczególnych państw. Istnieje już pewien stopień współpracy między ETO a najwyższymi organami kontroli dotyczący przesyłania programu prac ETO do najwyższych organów kontroli, umożliwiając im włączanie swoich przedstawicieli do przeprowadzanych kontroli, co pomaga w dzieleniu się wiedzą, najlepszymi praktykami oraz stwarza możliwości w zakresie lepszego wzajemnego zrozumienia. Najwyższe organy kontroli przeprowadzają w pewnym zakresie kontrole tych funduszy UE, które są uwzględnione w krajowych budżetach, ale stosowane podejścia nadal nie są wystarczająco porównywalne. Umożliwia to jednak ETO wykorzystanie najistotniejszych ustaleń poczynionych w trakcie kontroli przeprowadzonych przez najwyższe organy kontroli w odniesieniu do programowania, sprawozdań specjalnych i niektórych aspektów poświadczeń wiarygodności (DAS).

Niemniej jednak zawsze możliwe są dalsze usprawnienia. Europa zmierza w kierunku wspólnych standardów rachunkowości dla sektora publicznego (ESRSP), a Komisja Europejska wzmacnia proces osiągania zbieżności procesów budżetowych i sprawozdawczości budżetowej państw członkowskich z europejskim semestrem. ETO i krajowe najwyższe organy kontroli mogłyby zacieśnić współpracę w zakresie dzielenia się wiedzą, przeprowadzania równoległych kontroli budżetowych, zwłaszcza na etapie planowania, wyznaczania wspólnych próbek na potrzeby kontroli budżetowych dotyczących funduszy UE, a także dzielenia się doświadczeniami z kontroli oraz wynikami pokontrolnymi w okresach między poszczególnymi kontrolami. Wyciąganie wniosków z doświadczeń drugiej strony byłoby bardzo korzystne w zakresie przekazywania najlepszych praktyk wszystkim najwyższym organom kontroli oraz opracowywania aktualnych, istotnych i porównywalnych informacji dla zainteresowanych podmiotów.

**18. Jak zapewniłby Pan / zapewniłaby Pani dalszy rozwój sprawozdawczości Trybunału Obrachunkowego, tak aby Parlament Europejski otrzymywał wszystkie niezbędne informacje o precyzyjności danych dostarczanych Komisji Europejskiej przez państwa członkowskie?**

Jest to prawdopodobnie jedno z najważniejszych pytań dotyczących przyszłej roli Komisji Europejskiej i ETO w odniesieniu do stosunków z państwami członkowskimi i krajowymi najwyższymi organami kontroli i nie jest to kwestia, w której ETO może uzyskać poprawę, działając w pojedynkę. Jak wspomniano w poprzedniej odpowiedzi, najwyższe organy kontroli są niezależne i ETO nie ma uprawnień do narzucania im obowiązków. Oparta na zasadzie dobrowolności współpraca w zakresie przeprowadzania kontroli jest możliwa, ale jest mało prawdopodobne, aby udało się włączyć wszystkie najwyższe organy kontroli w jeden skoordynowany audyt. Niemniej dzięki roli pełnionej przez Komitet Kontaktowy poczyniono w tym kierunku pewne postępy.

Niezależnie od wysiłków Komitetu Kontaktowego i nadal toczących się dalszych dyskusji na temat kwestii dotyczących wprowadzenia jednolitego podejścia kontrolnego lub deklaracji krajowych, oczywiste jest, że niezbędne będzie znalezienie sposobu na zacieśnienie współpracy między ETO a najwyższymi organami kontroli. Rozwijanie potencjału ETO w zakresie przeprowadzania kontroli

sprawozdawczości państw członkowskich równoległe z kontrolami krajowych najwyższych organów kontroli nie przekładałoby się na należyte zarządzanie finansami, a więc – moim zdaniem – nie jest to właściwe rozwiązanie.

W mojej opinii oraz w związku z faktem, że to Komisja Europejska (a nie ETO) ma obowiązek domagania się i uzyskiwania dokładnych danych od państw członkowskich, może ona zasugerować Parlamentowi Europejskiemu przyjęcie przepisu, zgodnie z którym wszystkie państwa członkowskie musiałyby przedstawiać roczne sprawozdania w sprawie dokładności danych przesłanych Komisji Europejskiej przez krajowe najwyższe organy kontroli. Być może nie ma potrzeby przedstawiania takiego sprawozdania w odniesieniu do wszystkich danych przesyłanych co roku do Komisji Europejskiej (ponieważ potencjał krajowych najwyższych organów kontroli nie jest wystarczający, aby temu podołać), ale zamiast tego wystarczające byłoby przedstawianie wyłącznie sprawozdań, które byłyby wybierane każdego roku i o które zwrócono by się do państw członkowskich na podstawie zagrożeń wskazanych przez Komisję Europejską, programu prac ETO i sugestii ze strony Parlamentu Europejskiego.

Rolą ETO powinno być zapewnianie zbieżności podejść kontrolnych stosowanych przez najwyższe organy kontroli w odniesieniu do sporządzania wymaganych sprawozdań, co mogłoby być realizowane w ramach Komitetu Kontaktowego. Niemniej jednak rolą ETO jest przede wszystkim kontrolowanie zdolności Komisji Europejskiej do otrzymywania dokładnych danych od państw członkowskich i przeprowadzanie wewnętrznych kontroli dotyczących dokładności danych otrzymanych w ramach procedur Komisji Europejskiej. ETO wybiera próbki spośród państw członkowskich i przeprowadza audyty obejmujące kontrole *ex post* dotyczące dokładności danych, przy czym ETO jedynie potwierdza, czy kontrole *ex ante* Komisji Europejskiej funkcjonują prawidłowo, a jego celem nie jest zastępowanie działań prowadzonych przez Komisję Europejską.

## **Inne zagadnienia**

### **19. Czy wycofa Pan/Pani swoją kandydaturę na członka Trybunału, jeśli opinia Parlamentu w sprawie Pana/Pani powołania będzie nieprzychylna?**

Tak, wycofam moją kandydaturę. Uważam, że zaufanie i szacunek między członkami ETO i Parlamentu Europejskiego (zwłaszcza w odniesieniu do Komisji CONT) jest niezbędnym warunkiem wstępnym gwarantującym dobrą współpracę w realizacji naszych wspólnych zadań.

Niemniej jednak ufam, że dotychczasowy przebieg mojej kariery (który odzwierciedla moje zaangażowanie na rzecz niezależnej i fachowej kontroli publicznej), jednogłośnie poparcie słoweńskiego rządu i Komisji do Spraw Unii Europejskiej słoweńskiego parlamentu, moje powyższe odpowiedzi pisemne oraz moje przesłuchanie w komisji przekonają Parlament Europejski, aby pozytywnie zaopiniować moją kandydaturę i poprzeć powołanie mojej osoby na stanowisko członka ETO.